

[Madsen-Mygdal.]

vel altid have et Flertal her i Folketinget, og med Hensyn til det betydelige Flertal turde det maaske være et noget overdrevet Udtryk. I denne Sag tror jeg nok, at Regeringen har det mindst mulige Flertal, som man overhovedet kan operere med, men rent bortset fra Flertallet og Flertallets Størrelse synes jeg, at det er en mærkelig Teori, at et Mindretal ikke tør driste sig til at spørge en Minister, fordi denne har et Flertal i Folketinget. Det vilde føre til ejendommelige Tilstande, ensbetydende med, at der overhovedet ikke kunde stilles Spørgsmaal om noget som helst her i Folketinget. Jeg stillede disse Spørgsmaal, fordi de er afgørende for, om en Forhandling overhovedet er mulig. Den højtærede Minister veg altsaa udenom og stillede, for at sige noget vel sagtens, to andre Spørgsmaal til mig. Om disse Spørgsmaal skal jeg sige, at de er jo ganske overflødige, hvis den højtærede Landbrugsminister ikke ganske har overhørt, hvad jeg har sagt før, og hvad ærede Medlemmer af mit Parti har sagt, thi han kan ikke det, vil han jo vide, at vi aldrig gaar med til en Ekspropriation udenom Grundlovens Bestemmelser. Men disse Lovforslag er ikke dikteret af Almenvellet og indeholder ikke Bestemmelser om den fulde Erstatning; derfor afviser vi Ekspropriationen.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, om vi vil gaa med til at opretholde den nuværende Tilstand, det nuværende Forhold mellem de to Udstykningsprincipper, kan Ministeren jo sige sig selv paa Forhaand, at naar vi kræver Ligestilling, er det, fordi der nu netop ikke er Ligestilling.

Jeg tillader mig at henstille til Ministeren, at han dog svarer paa de Spørgsmaal, jeg har stillet; det vil være fremmende for hele Sagen, fordi det afgør, om der er Muligheder for Forhandling, eller om det ogsaa i denne Henseende er Regeringens Hensigt at sætte sig selv paa Sultekur, idet man fremsætter Forslag, men i Virkeligheden ikke ønsker, at der skal komme noget ud af dem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.

Olufson: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, der søgte at bruge

Landøkonomisk Driftsbureaus Beretning til at vise, at de smaa Brug ikke var samfundsmæssigt mere værd end de store, at han læser denne Beretning, omtrent som en vis Mand læser Bibelen. Hvis han vil slaa op paa Side 74, vil han finde en Opgørelse over det samfundsmæssige Udbytte. Her staar, at det samfundsmæssige Udbytte af mindre Brug under 10 ha er 508 Kr. pr. Hektar, medens det samfundsmæssige Udbytte af Ejendomme over 100 ha er 242 Kr. pr. Hektar, altsaa knap det halve. Jeg har med Interesse hørt Venstres ærede Ordførers (Madsen-Mygdal) Foredrag og læst dem bagefter, og jeg hørte ogsaa nu i Aften, at det ærede Medlem brugte det Udtryk: Det, vi ønsker — og det er det eneste Ønske, Venstre er kommet med; som Regel plejer ærede Ordførere at tale om, hvad de ikke ønsker, men her var altsaa noget, som Venstre ønskede. Venstre ønsker at gøre Vilkaarene lige for dem, der faar Jord, hvad enten de faar den efter den gamle Husmandslov eller efter 4. Oktober-Loven. Det er sagt gentagende under denne Debat, og derfor vil jeg gerne vide, hvad man mener med dette Udtryk. Den højtærede Ordfører har jo tidligere som Landbrugsminister prøvet paa at gøre Vilkaarene ens, og dette Forsøg kostede, som jeg tidligere har nævnt, Staten 8 Mill. Kr. Man forlod det og prøvede ikke senere derpaa igen. Derfor vil jeg gerne spørge, hvor man vil hen med dette Udtryk. Er det det Forsøg, der blev gjort i Aarene 1921—24, der skal gøres om igen, saa lad os faa det at vide. I hvert Tilfælde har vi Krav paa at faa at vide, hvad man mener med dette Udtryk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremsatte i den Tale, han for et Øjeblik siden holdt, en baade besindig og forstandig Udtalelse, og da det jo ikke er noget, der sker hvert Øjeblik, føler jeg Trang til baade at fastholde og understrege den. Jeg sigter til den Udtalelse, i hvilken det ærede Medlem siger: Vi i Venstre er ikke imod Ekspropriation paa de Vilkaar, Grundloven anviser. Da jeg maaske tør gaa ud fra, at denne Udtalelse, fremsat i dette Øjeblik fra denne Plads, er fremsat i Forbindelse med det Formaal, til hvilket der